

N:o 42.

Af Herr **E. Thomasson**: Angående förhöjd pension åt Hofkamreraren, f. Häradsskrifvaren Lars Peter Regnell.

Hofkamreraren Lars Peter Regnell, som den 28 April 1842 erhöll Kongl. Maj:ts fullmakt att vara häradsskrifvare i Bräkne och Listers härads fögderi och den 22 April 1853 transporterades och förordnades att vara häradsskrifvare i Torna, Bara och Harjagers härads fögderi, beviljades afsked från sistnämnda tjänst genom Kongl. Maj:ts nådiga bref den 3 Augusti 1877, hvori det heter att »han, som uppnått en ålder af 70 år och 49 år varit i statens tjänst anställd», komme »att å allmänna indragningsstaten uppföras, för att derifrån under sin återstående lifstid åtnjuta pension till ett mot hans å stat uppförda löneförmåner, med undantag af hyresersättningen, svarande belopp två tusen kronor årligen, att utgå från och med instundande September månad; *kunnande denna pension blifva föremål för ny reglering, derest sådan framdeles af Riksdagen prövas lämplig.*»

Det är på grund af de utaf mig kursiverade orden i det Kongl. brefvet, hvilka liksom uppmana till sökande af högre pension — ty om nedsättning af pensionen kan ej vara fråga, då den till belopp af 2,000 kronor beviljats för Regnells återstående lifstid — samt med erinran ej mindre derom att Regnell i 49 år varit i statens tjänst samt derunder alltid pligttroget och nitiskt fullgjort sina åligganden, än äfven derom att häradsskrifvare, enligt nu gällande lönereglering, vid afskedstagandet erhålla i pension å allmänna indragningsstaten 2,500 kronor, som jag vördsamt vågar hemställa om sådan tillökning i den numera 75-årige, sjuklige mannens pension, att den uppgår till sistnämnda belopp.

För att styrka mina uppgifter och till stöd för mitt här nedan framställda yrkande tillåter jag mig att såsom bil. A. B. och C. i afskrift bifoga Kongl. Maj:ts nådiga transportfullmakt för Regnell af den 22 April 1853 och Kongl. Maj:ts öppna

breff på afsked för honom med pension den 3 Augusti 1877, äfvensom en af honom sjelf uppsatt promemoria.

Min vördsamma hemställan, på grund af hvad jag anfördt, är,

att Riksdagen ville bevilja Hofkamreraren, förre Häradsskrifvaren Lars Peter Regnell under hans återstående listtid en årlig tillökning af 500 kronor i den honom från allmänna indragningsstaten tillagde pension å 2,000 kronor, att utgå från och med innevarande år.

Jag anhåller att framdeles till Stats-Utskottet, dit motionen torde varda remitterad, få inkomma med flere handlingar och upplysningar i ämnet.

Stockholm den 28 Januari 1882.

E. Thomasson.

Bil. A.

Vi OSCAR, med Guds nåde, Sveriges, Norges, Göthes och Vendes Konung, göre veterligt, att, som genom O. C. Möllers timade död, häradsskrifvaretjensten i Torna, Bara och Harjagers häraders fögderi af Malmöhus län blifvit ledig, och vid återbesättande deraf hos Oss i nådig åtanka kommit Vår trotjenare häradsskrifvaren i Bräkne och Listers häraders fögderi af Blekinge län, hofkamreraren Oss älskelig Lars Peter Regnell i anseende till hans vitsordade skicklighet och i öfrigt städse betygade välförhållande; alltså vilje VI härmed och i kraft af denna Vår öppna fullmakt nådeligen hafva transporterat och förordnat honom Lars Peter Regnell att efter O. C. Möller vara häradsskrifvare i Torna, Bara och Harjagers häraders fögderi med åtnjutande, i sådan egenskap, af de vid tjensten nu varande löneförmåner, intill dess, vid ny förändrad löne reglering för landsstaten i allmänhet, hans lönevilkor kunna blifva annorlunda bestämda. Det alle, som vederbör, hafve sig hörsamligen att efterträta. Till yttermera visso hafve Vi detta med egen hand underskrifvit och med Vårt Kongl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms Slott den 22 April 1853.

OSCAR.
(Sigill.)

J. F. Fähræus.

Transportfullmakt för L. P. Regnell att vara häradsskrifvare i Torna, Bara och Harjagers häraders fögderi af Malmöhus län.

Bil. B.

Vi OSCAR, med Guds nåde, Sveriges, Norges, Götes och Vendes Konung, göre veterligt att som hos Oss Vår trotjenare, häradsskrifvaren i Torna och Bara häradss fögderi af Malmöhus län, hofkamreraren, Oss älskelig Lars Peter Regnell i underdånighet anhållit om nådigt afsked med pension; och VI äro benägne att dertill samtycka; alltså vilje VI härmed och i kraft af detta Vårt öppna bref nådeligen hafva entledigat honom, Lars Peter Regnell, från berörda häradsskrifvaretjänst, kommande han, som uppnått en ålder af 70 år och 49 år varit i statens tjänst anställd, att å allmänna indragningsstaten uppföras, för att derifrån under sin återstående lifstid åtnjuta pension till ett mot hans å stat uppförda löneförmåner, med undantag af hyresersättningen, svarande belopp af två tusen kronor årligen, att utgå från och med instundande September månad; kunnande denna pension blifva föremål för ny reglering, derest sådan framdeles af Riksdagen pröfvas lämplig. Det alla, som vederbör, hafve sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hafve VI detta med egen hand underskrifvit och med Vårt Kongl. sigill bekräfta låtit. Stockholms Slott den 3 Augusti 1877.

(Sigill.)

Under Hans Maj:ts
Vår allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
Dess tillförordnade regering:

O. M. Björnstjerna.
F. W. von Otter.

G. Lagerstråle.
Hans Forssell.

C. A. Schalén.

Öppet bref på afsked med pension för häradsskrifvaren L. P. Regnell.

Bil. C.

Ö. P. M.

- 1:o) Bifogas Kongl. Maj:ts nådiga fullmakt af den 22 April 1853, utvisande att jag såsom häradsskrifvare i Torna, Bara och Harjagers häraders fögderi af Malmöhus län egde åtnjuta de vid tjensten nuvarande löneförmåner, intill dess vid ny förändrad lönereglering för landsstaten i allmänhet mina lönevillkor kunna blifva annorlunda bestämda.
- 2:o) Kongl. Maj:ts nådiga bref af den 3 Augusti 1877 på afsked med pension å allmänna indragningsstaten till belopp två tusen kronor att årligen utgå från och med instundande September, "kunnande denna pension blifva föremål för ny reglering, derest sådan framdeles af Riksdagen pröfvas lämplig", hvilket synas vara en följd af innehållet af ofvanberörda fullmakt, hvartill kommer att, då Harjagers härad med mitt aftvungna medgifvande afskildes från Torna och Bara häraders fögderi samt mitt bohemman $\frac{3}{8}$ mantal Remmarlöf år 1864 från mig indragits till statsverket, jag alltsedan varit underkastad en *enskild lönereglering*, som under tjenstetiden årligen förorsakat mig icke obetydlig förlust i mina löneinkomster. För bohemmanet under tjenste- och fardagsåren 1865 och 1866 fick jag icke uppbära enligt mitt med arrendatorn avslutade kontrakt lösen för 106 tunnor 26 kappar spannmål $\frac{1}{3}$ råg, $\frac{1}{3}$ korn och $\frac{1}{3}$ hafra jemte forsellersättning och den på lönen indelte räntan, utan erhöll af statsverket åren 1864 och 1865 endast 6 procent af det låga taxeringsvärdet 15,000 kronor för 68 tunnland med niohundra kronor för hvartera året, hvilket medförde för mig en förlust af cirka 500 kronor.
- Ehuru jag varit, på grund af läkarebetyg, berättigad att vid fyllda 65 år erhålla nådigt afsked med pensionen å allmänna indragningsstaten, men tjennat till fyllda 71 år, har jag derigenom besparat statsverket en utgift af 12,000 kronor.
- 3:o) Uti en år 1878 till Kongl. Maj:t ingifven underdånig ansökning om att få utbekomma min till statsverket influtna och från April 1842 aftjenta halfårs häradsskrifvarelön såsom begravningshjelp för att kunna insätta beloppet i den till civilstatens pensionsinrättning hörande försäkringsanstalt i ändamål att dymedelst i någon mån öka min enkas och mina kära oförsörjda tvenne döttrars olyckligtvis minskade pension, derigenom att, ehuru jag sedan från och med 1828 kvartaliter inbetalt afgifter och ända till September 1877 qvarstod såsom delegare, jag blifvit förnekad komma i åtnjutande af den förhöjda pensionen jemlikt Kongl. Förordningen af den 30 November samma år, der-

för att mitt afsked beviljats före denna nådiga förordnings kungörande, men hvilken ansökning genom bifogade Kongl. Resolution af den 30 December 1878 blifvit lemnad utan särskildt erforderligt åtgärdande — enär Statskontoret tillstyrkt aflåtande af nådig proposition till Riksdagen för alla embets- och tjänstemän till följd af Riksdagens derom väckta fråga samt förklarade mig berättigad att utbekomma begrafningshjelpen i händelse af Riksdagens bifall.

Min tjänsteförteckning utvisar bland annat att jag från den 18 Mars till den 6 November bestridt en ordinarie kammarskrivarettjänst i Kongl. Kammarkollegii tredje provinskontor, utan något arfvode eller lön, som först med år 1832 anslogs att utgå. En lång tid för en obemedlad, som för existensen måste med renskrifning och de små besparingar jag gjorde såsom kanslist i Bevillnings-Utskottet under 1828, 1829 och 1830 års riksdag, lifnära mig under denna tid.

För att ådagalägga den ringa lön jag såsom häradsskrifvare åtnjutit, torde vara tillräckligt att uppgifva lönen i Bräkne och Listers häraders fögderi, hvarest icke boställe fans. Den utgjorde 326 R:dr banko. I Malmöhus län, Torna, Bara och Harjagers härads fögderi var densamma under fardags- och tjänsteåren, då bohemmanet icke fick tillträdas, ett hundrade sjuttiofem kronor om året. En sådan aflöning är tydligen ingalunda motsvarande de särdeles arbetsamma och omfattande göromålen, synnerligast som skrifbiträden äro oundgängligen nödvändiga för medhinnandet. Dessa biträden måste året om aflönas, förses med husrum och vivre, hvartill kommer kostnaden för embetsresorna såsom skjutspenningar och logis och föda, allt detta förenadt oftast med en talrik familjs underhåll och barnens uppfostran. Huru åstadkomma allt detta och hvad är följderna? Naturligtvis stora försakelser och skuldsättning, för såvidt någon ärfd förmögenhet icke finnes att tillgå och använda. Nu är emellertid bättre bestäldt för häradsskrifvarne än under min tjänstetid. De erhålla efter 10-årig tjänstgöring ett ålders-tillägg till lönen af 500 kronor och vid afskedstagandet i pension å allmänna indragningsstaten 2,500 kronor, jemte tjänstgöringspenningar, efter allmänna löneregleringen.

Det är med anledning af den allmänna verkställda löneregleringen samt här ofvan anförda skäl och grunder jemte berörda bevekande omständigheter, som jag vågar hos Riksdagen vördsammast anhålla, det min pension måtte, såsom mitt nådiga afskedsbref antyder, blifva föremål för ny reglering på så sätt, att ett ålderstillägg till den redan beviljade pensionen, hvartill jag förklarats berättigad, af 2,000 kronor, mig varder förunnad med 500 kronor från och med 1882 att årligen utgå under min återstående, antagligen helt korta listid, enär jag nu är 75 år gammal och sjuklig.

Då jag nära ett halft sekel nitiskt och troget använt hela min lifskraft och arbetsförmåga, så skulle detta Riksdagens vedermäle och belöning högeligen glädja åldringen, som i anseende till de betydligt ökade hyrorna, lefnadsmedlens och förnödenhetens högt stegrade pris, krono- och kommunal-skatter, med ett ord allt, försvårar bergningen, hvartill kommer bekymret för mina efterlevandes, min 73-åriga hustrus och trenne oförsörjda döttrars existens, då min pension indrages och de gå miste om den förhöjda pensionen.

Lund i Januari 1882.

L. P. Regnell.

N:o 43.

Af Herr H. Johnsson i Broby: Om utfärdandet af bestämmelser, hvarigenom torparne å statens jordegendomar icke vidare betungas med oskäligt hårda kontraktvilkor.

Under det sista årtiondet hafva arrendeafgifterna för såväl statens som enskildes egendomar i betydlig grad ökats. Denna stegring har hufvudsakligen uppstått såsom följd deraf att jorden genom ett förbättradt beredningssätt kommit att gifva en större afkastning än hvad förut egt rum. Uti de fall, då arrendebeloppen blifvit förhöjda af nyssnämnda anledning, synes mig, att man icke kan hafva något att deremot anmärka.

Men det gifves emellertid vissa fall, i hvilka helt andra förhållanden än ett förbättradt brukningssätt åstadkomma en sådan öfverdrifven höjning af arrendeafgiften, att arrendatorerna nödgas tillbringa sitt lif uti största fattigdom och elände. Dylika fall inträffa nästan aldrig vid utarrendering af enskildes egendomar, men deremot uppstå de mycket ofta vid bortlegning af torp, som